

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 002819 10 Кжж
Бањалука, 18.01.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог М. З. због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца у Бијељини изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини бр. 83 0 К 002819 10 Кж од 10.06.2010. године, након јавне сједнице одржане дана 18.01.2011. године, у присуству браниоца оптуженог З. Т., адвоката из М., а у одсуству уредно обавијештеног оптуженог и републичког тужиоца, донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини бр. 83 0 К 002819 10 Кж од 10.06.2010. године.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 83 0 К 002819 10 Кж од 10.06.2010. године, уважавањем жалбе браниоца оптуженог преиначена је првостепена пресуда Основног суда у Зворнику број 83 0 К 002819 10 К 2 од 09.04.2010. године и оптужени М. З. је, на основу члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (ЗКП), ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дјело фалсификовања исправе из члана 377. став 2. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС).

Против ове пресуде окружни тужилац у Бијељини је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и врати истом суду на поновно одлучивање.

У писменом одговору на жалбу тужиоца бранилац оптуженог је предложио да се жалба одбије и другостепена пресуда потврди.

Овај одговор на жалбу бранилац је изложио на сједници вијећа.

Врховни суд је испитао, у смислу члана 320. ЗКП, побијану пресуду и по оцјени навода изнијетих у жалби нашао:

Жалба полази од тога да је доказима који су изведени на главном претресу утврђено да је оптужени учинио кривично дјело које му се ставља на терет оптужницом. При томе врши њихову анализу, даје оцјену и на крају поставља питање на основу чега је Окружни суд у то посумњао. Сматра да изрека пресуде садржи све елементе кривичног дјела укључујући и умишљај, али када то образлаже поново се враћа на доказе и њихову поузданост, као и то да ни један доказ чињенично стање не доводи у сумњу. Оваквим приступом даје аргументе који би одговарали побијању пресуде која је донесена на основу члана 298. тачка в) ЗКП, због тога што није доказано да је оптужени учинио кривично дјело.

Међутим, стање је овдје сасвим другачије јер је другостепена пресуда донесена примјеном члана 298. тачка а) ЗКП, јер у радњама оптуженог нема елемената кривичног дјела за које је оптужен. Према томе не ради се о томе да ли је нека чињеница доказана или није и какав је квалитет доказа оптужбе или одбране, већ о томе да ли оно што је суд утврдио у току доказног поступка као радње извршења које су описане у изреци пресуде по својој садржини такве да представљају елементе бића кривичног дјела. Ако је доказима утврђено све оно што представља ово биће онда то мора бити пренесено и уграђено у диспозитив оптужнице и из тога у изреку пресуде. У овом случају то је изостало јер изрека пресуде не садржи свијест оптуженог да је јавна исправа лажна, нити његову вољу да такву исправу употреби као праву. Ово другостепени суд правилно закључује и о томе даје потпуне, одређене и ваљане разлоге, које и овај суд као такве прихвата. Жалбени разлози се не баве тиме, нити указују које је и зашто чињенице из изреке пресуде суд погрешно утврдио и погрешно цијенио и из чега је могуће закључити да изрека не садржи ове елементе, у чему је пропуст суда и зашто би требало извести супротан закључак. Ради тога приговор жалбе да су погрешно утврђене одлучне чињенице које се односе на опис радњи и закључак да оне нису кривично дјело није основан.

Код оваквог стања ствари приговор да би се према разлозима које даје побијана пресуда радило о томе да нема доказа о учињеном дјелу и да се могла примијенити само одредба члана 298. тачка в) ЗКП, због чега је пресуда супротна датим разлозима, такође није основан.

На основу изнесеног, а примјеном члана 327. ЗКП-а, ваљало је жалбу тужиоца одбити као неосновану и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић